

Zj 22, 11 (Zj 22, 1-13)

(čtení: Mt 13, 24-30)

Kdo smrdíš, smrd' ještě

Ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι· καὶ ὁ ῥυπαρὸς ῥυπαρευθήτω ἔτι·
καὶ ὁ δίκαιος δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι· καὶ ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι.

V některých zemích, např. ve Spojených státech, je zvykem napsat před nedělí na veliký billboard před kostelem nějaký atraktivní název kázání, který má přilákat posluchače.

Kdyby to bylo zvykem i zde, tak bych vystavil před kostel nápis:

Kdo smrdíš, smrd' ještě.

Dnes bych vám chtěl totiž povědět něco, co se mi vůbec nelíbí. A byl bych rád, aby tomu bylo jinak. Ale musím vám to povědět, protože to tak čtu v Bibli.

Je to vyjádřeno v přečteném oddíle ze Zj 22 v 11.verši:

11 Kdo křivdí, ať křivdí dál, kdo je pošpiněn, ať zůstane ve špíně - kdo je spravedlivý, ať zůstane spravedlivý, kdo je svatý, ať setrvá ve svatosti.

Tento výrok navazuje na idylické líčení toho, co je pro nás připraveno v nebi.

A toto líčení je plné biblické symboliky. Tak např.:

Řeka, přinášející vodu života, vytékající od trůnu Božího a Beránkova.

Ta má mnoho předobrazů ve Starém zákoně:

I z ráje vytékala taková řeka (Gn 2, 10)

A v těchto zemích se dá téměř říct: voda = život

Proto je symbolika vody tak silná.

A tato voda živá není jako tzv. živá voda v pohádkách. Domnívám se, že tady použitý výraz vychází z hebrejštiny, kde se majim chajim (živá voda) říká čerstvé vodě. A čerstvá voda je v těchto zemích tak vzácná, protože umožňuje život.

Proto i v našem textu právě díky této vodě i na náměstí nebeského města může být zelené stromoví.

Pro nás může být až udivující, jak si dodnes Izraelci váží každé zeleně.

Často se dívám na izraelskou televizi, zvláště na sport, protože se mi líbí jejich komentáře v hebrejštině a učím se terminologii, s kterou se běžně nesetkávám.

A když jsem se nedávno díval na přenos maratonského závodu na mistrovství světa v USA, tak v jeden moment televize ukázala celkový pohled z helikoptéry na maratonskou trať.

A bylo krásné, jak oba dva izraelské komentátoři okamžitě zapomněli na celý mistrovský závod a začali se rozplývat a předhánět v chválách na to, jak je Oregon zelená země.

A v našem symbolickém líčení toto stromoví dokonce vydává dvanáctero ovoce.

Dvanáct druhů ovoce symbolizuje dokonalost. – V tom budoucím světě bude vše dokonalé. Navazuje to samozřejmě na to, že už v ráji byly příjemné stromy s ovocem dobrým k jídlu (Gn 2, 9).

A samozřejmě bychom si mohli všimnout další a další symboliky, jako ostatně v celé knize Zjevení. Až třeba k tomu, že v tomto novém světě už nebude tma, jako symbol zla a špatnosti.

Ale samozřejmě toto vše není popis nebo průvodce po nebi, ale symbolické obrazy.

Mám rád, co napsal nejslavnější židovský filosof Maimonides (1135-1204):
„Jakmile řekneme cokoliv o Bohu, tak to není pravda.“

Tatáž nadsázka platí i o ráji, nebi – jakýkoli popis je jen obrazným vyjádřením. Nikdo neví, co přesně po smrti bude. Já sám neprožívám např. těšení na setkání s příbuznými – to jsou jen takové lidské představy. S kým všim bych se potkal? Matkou? Otcem? Babičkou? Dědou, který byl popraven za války, a nikdy jsem ho nepoznal? Prababičkou, která byla žačkou Antonína Dvořáka, a které bych se mohl zeptat, jaký byl Dvořák učitel? Nebo prapradědečkem, který byl mlynář na Starém Bělidle? (Také doufám, že se v nebi nebude zpívat.)

Jistě je na co se těšit. Na tom se určitě shodneme.

Ale musíme na to ještě počkat.

A tak nás teď hlavně zajímá to, co prožíváme teď a tady.

Zatím jsme tady....

A žijeme v realitě takové, jaká je.

Ve světě, kde vítězí zlo.

Ve světě, kde mají zpravidla navrch podvodníci.

Ve světě, kde je spousta nesmyslného utrpení, které nechápeme.

Ve světě, kde se šíří nemoci, kterým nerozumíme

Ve světě, kde silný ubližuje slabšímu....

A my se ptáme: Proč tomu Pán Bůh nezabrání???

Ptáme se stejně, jako se ptali už křesťané v prvním století.

I oni kolem sebe viděli samé zlo a utrpení.

A oni nad to byli krutě pronásledováni pro svoji nově získanou víru.

A náš dnešní text jim na tyto závažné otázky odpověděl:

V klasickém kralickém překladu čteme:

Kdo škodí, škodiž ještě; a kdo smrdí, smrdiž ještě; a kdo jest spravedlivý, ospravedlniž se ještě; a svatý posvětiž se ještě.

To není rozkaz ani nařízení. To je povolení a deklarace Božího plánu s tímto světem. Možná se nám to nelíbí. Možná si na to stěžujeme a chtěli bychom, aby to bylo jinak ...

Ale tady je odpověď i pro nás, tak jak ji dostali první křesťané na své závažné otázky:

Lidé mají svobodu v dobrém i zlém. – Až do času....

I Ježíš mluví podobně v podobenství o plevelu, které jsme četli (Mt 13, 24-30). Ještě nepřišel čas zúčtování.

Jako na lhůtu k projevení každého z nás vidí tento výrok i první z patristických vykladačů Andreas z Caesareje (asi v 7.století). A to je to, co nás často bytostně trápí, a ptáme se: Jak je možné, že to tak Pán Bůh nechá a nezasáhne? Nelíbí se nám to, ale je to tak. Rád bych Vám pověděl něco jiného – ale takto to Bůh určil. Až do určitého času dává volnou ruku nejen nám ke svobodnému rozhodování, co uděláme s naším životem, ale i zlým vládcům, zločincům, podvodníkům, lhářům.....

11 Kdo křivdí, ať křivdí dál, kdo je pošpiněn, ať zůstane ve špíně - kdo je spravedlivý, ať zůstane spravedlivý, kdo je svatý, ať setrvá ve svatosti.

Neznamená to ovšem, že by Pán Bůh nikdy nezasáhnul, nebo že bychom se neměli modlit za nemocné, trpící a třeba i za mír.

Ale principiálně nechává – snad žel – Pán Bůh běžet tento svět podle scénáře světa.

Třeba by pro nás byla i atraktivnější víra, jakou slibují různé sekty: Když budeš patřit Pánu, tak nemůžeš být nikdy chudý, nebudeš nikdy nemocný, nic špatného tě nemůže potkat. Pán Ti dá vše, za co se budeš modlit.

Ale tak to nefunguje.

Bible říká jasně:

Kdo ubližuje, ať ještě ubližuje do konce, kdo je špinavý, ať se ještě ušpiní, a kdo je spravedlivý, ať ještě až do konce koná spravedlnost, a kdo je svatý, ať se ještě posvěťí."

Tak, jako dává Pán Bůh svobodu zločincům, aby konali zlo až do konce tohoto světa, tak dává i nám svobodu a samozřejmě taky příležitost, abychom byli až do konce spravedliví a konali dobro.

Teprve na konci přijde soud a obilí bude odděleno od plev.

Do té doby se musíme smířit s tím, že tu bude stále růst zlá setba, kterou tu zasel ďábel.

Ale na závěr mám pro vás slovo potěšení:

I když se nám třeba na první pohled dnešní slovo nelíbí a nejraději bychom, aby Pán Bůh všechny velké hříšníky hned zamáčkl, (Ostatně: nezamáčkl by s nimi i nás?), tak ve skutečnosti toto slovo mělo být pro první křesťany slovem potěšení – a může být i pro nás:

Tento text totiž v souhrnu říká:

Na tyto nádherné věci se můžete do nebe těšit. A to, že kolem sebe vidíte i zlo, neznamená, že se svět vymknul Pánu Bohu z rukou, ale to, že On se rozhodl dát světu a všem lidem prozatím svobodu až do onoho konečného dne. Je to Jeho svobodné rozhodnutí a ne bezbřehé působení zlých sil.

A na nás je, abychom tento ještě vyměřený čas využili ze všech sil k dobrému.

AMEN